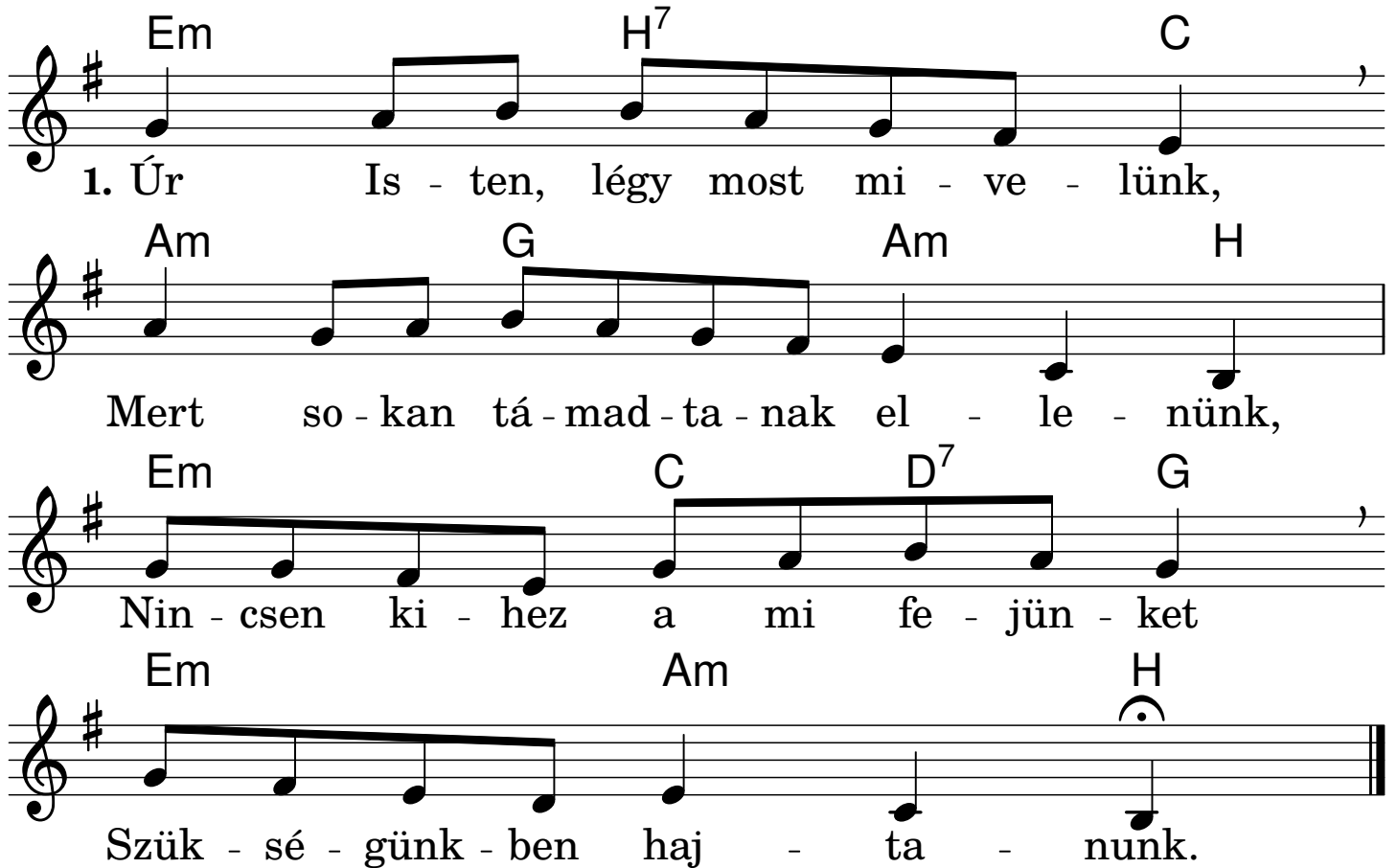

Úr Isten, légy most mivelünk

Szegedi Gergely éneke, 1569 előtt

Debrecen, 1778

1. Úr Is - ten, légy most mi - ve - lünk,
Mert so - kan tá - mad - ta - nak el - le - nünk,
Nin - csen ki - hez a mi fe - jün - ket
Szük - sé - günk - ben haj - ta - nunk.

2. Reménységünk, bizodalunk, Mindenkor te voltál mi oltalmunk: Azért most is te Felségednek Bátorsággal könyörgünk.

3. A te szent Fiadért kérünk: Légy nekünk paizsunk és oltalmunk, Félelmünkben szárnyaid alatt Megmaradni hogy tudjunk.

4. Meggyűlölt az Isten minket, Azt mondják: nem szeretsz, Uram, minket, Bűneinkért nagy haragodból Akarsz verni most minket.

5. Ezt mi mind megérdemeljük, Vétkünket ha mind előszámoljuk; A bűn ellen nagy haragodat Akarod, hogy ismerjük.

6. Könyörülj immár mirajtunk, Lelkünkben kik reád támaszkodunk, Szabadíts meg: ellenséginknek Kezébe hogy ne jussunk!

7. Nagy hatalmadat hirdetjük, Ezért jóvoltodat dicsőítjük, Szent nevedet mindenek előtt Nagy felszóval dicsérjük.

8. Kíméletlen sokszor vertél, De hamar ismétlen hozzánk tértél, Hogy lelkünkben inkább tisztuljunk: Tűzbe azért vetettél.

9. Örökké, lám, el nem hagytál, A te Szentlelkeddel vígasztaltál; Most se hagyj el, kegyelmes Atyánk, Ha fiaddá fogadtál.

10. Mikoron megmenekedünk, Melyet már bizonynal mi reménylünk, Dicséretet és nagy hál'adást Mi tenéked éneklünk.